

РЕШЕНИЕ

№ 2334

гр. София, 06.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **1132** по описа за **2023** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисия за защита на потребителите, срещу решение № 4611/30.11.2022 г. на Софийски районен съд, НО, 94-ти състав, постановено по нахд № 6373/2022г. В касационната жалба се прави искане за отмяна на обжалваното решение като неправилно и вместо него да се постанови друго, с което да се потвърди наказателното постановление. Според касатор не са налице съществени процесуални нарушения при съставяне на АУАН и издаване на НП и по-специално, че са били налице предпоставките на чл.40, ал.2 от ЗАНН и не е ограничено правото на защита на санкционираното лице. Навежда доводи за неправилно приложение на закона от страна на въззивния съд. Претендира разноски. В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът по жалбата – „Явор България“ ЕООД, със седалище [населено място] не се явява, не се представлява. Депозиран е писмен отговор, в който излага аргументи за неоснователност на касационната жалба и моли съда да потвърди решението на въззивния съд като правилно и законосъобразно.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна, а решението на първоинстанционния съд за правилно и законосъобразно.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените касационни основания, намира за установено от фактическа страна следното:

С Наказателно постановление № К-0043357/27.01.2022г., издадено от Директор на РД за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище [населено място] към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП, на основание чл.230д вр. Чл.192, т.2 от Закона за защита на потребителите на „Явор-България“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 /хиляда/ лева, за нарушение по чл.230д вр. Чл.192,т.2 от ЗЗП.

С обжалваното решение СРС е отменил като незаконосъобразно наказателното постановление като в мотивите си е приел, че в хода на административнонаказателното производство, както при съставянето на АУАН, и при издаването въз основа на него НП са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до неговата незаконосъобразност, респ. до неговата отмяна. Съдът е приел също, че в административнонаказателното производство неправилно е приложен материалния закон. За да достигне до този извод, първоинстанционният съд, в хода на съдебното следствие, е събрал необходимите гласни и писмени доказателства, приобщил ги е по законоустановения ред, предвиден в НПК и е направил своите правни изводи.

Пред касационната инстанция не са ангажирани други писмени доказателства.

След като се запозна със събраните и приложени по делото доказателства и след като обсъди становищата на страните, АССГ прави своите правни изводи :

Решението е допустимо, като постановено от надлежен съд, по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление.

Не са налице посочените в жалбата касационни основания, на които касаторът бланкетно се е позовал.

Районният съд е изяснил фактическата обстановка, позовавайки се на събраните в хода на съдебното следствие гласни и писмени доказателства, която фактическа обстановка се споделя изцяло от настоящата инстанция, поради което същата не следва да се преповтаря.

Изцяло се споделят изводите на въззивния съд относно наличие на процесуално нарушение, опорочаващо изначално административнонаказателното производство. Решаващият съд приел процесното НП за незаконосъобразно. Изложил е конкретни и подробни мотиви, които настоящата инстанция изцяло възприема и не смята да ги преповтаря. Въззивният съд е установил съществени процесуални нарушения при съставяне на АУАН и процесното НП, като е приел, че не са били налице предпоставките, посочени в разпоредбата на чл. 40, ал. 2 ЗАНН, поради което незаконосъобразно АУАН е съставен в отсъствие на представител на дружеството-жалбоподател. Посоченото нарушение е съществено, накърнява правото на защита на наказаното лице, доколкото е нарушено императивното правило по чл. 40, ал. 1 ЗАНН АУАН да се съставя в присъствието на нарушителя, като не е била налице и някоя от хипотезите по чл. 40, ал. 2 ЗАНН. Покана за съставяне на АУАН изх.№С-03-4428 от 18.10.2021г. не е била връчена на ответника по касация. Административнонаказващият орган носи доказателствената тежест да докаже наличието на предпоставките за съставяне на акта в отсъствие на представляващ на нарушителя, същата е била изпратена на ел.поща на пълномощник на „Явор-България“ ЕООД, като пред въззивния съд не са ангажирани доказателства за получаването на поканата по електронен път от адресата на датата на изпращането ѝ,

поканата е изпратена чрез пощенски оператор, като видно от известие за доставяне, същото е получено на 26.10.2021г. в 17:50 часа, т.е. в деня, указан в поканата за съставяне на акта, след посочения в нея час, респ. след съставянето на АУАН, като за плучател на пратката фигурира лице, различно от управителя и упълномощеното от него лице. Правилни са изводите на СРС, че необходимостта от присъствие на нарушителя, респ. негов представител при съставяне на акта се обуславя от обстоятелството, че би могло да не се стигне до образуване на административнонаказателно производство, ако нарушителят би представил доказателства, водещи до удостоверяване липса на нарушение или до отпадане неговата отговорност, което обстоятелство поради липсата на редовно и надлежно уведомяване на пълномощника на дружеството е ограничило правото на защита на санкционираното дружество. Наличието на валидно връчване на АУАН не би могло да санира извършеното съществено процесуално нарушение от актосъставителя при съставянето му в условията на чл.40, ал.2 от ЗАНН.

Правилно въззивният съд е приел, че неправилно е приложен материалния закон, тъй като административнонаказателната отговорност на ответника по касация е ангажирана за нарушение на чл.230д вр. Чл.192, т.2 от ЗЗП. Нарушението съгласно описанието на обстоятелствата на нарушението в НП и в АУАН се е изразило в това, че „Явор България“ ЕООД възпрепятства длъжностните лица от КЗП при осъществяване правомощията им по чл. 192, т.2 от ЗЗП, тъй като не представя необходими документи във връзка с осъществяван от тези лица контрол. Санционната норма на чл. 230д от с.з. гласи, че за възпрепятстване длъжностни лица при осъществяване правомощията им по чл. 192 и чл.192а и за неизпълнение на разпореждане по чл. 192а, ал.1, т.2 и ал.2 на лицата се налага глоба, съответно имуществена санкция в размер от 1000 до 3000лв. По делото не са представени доказателства, от които по категоричен начин да се установи, че писма от 23.09.2021г. и от 07.10.2021г., с които контролните органи са изискали от пълномощник на „Явор-България“ ЕООД представяне на документи са получени, за да се приеме, че е възпрепятствано правото на контролните органи на правомощията им по чл. 192 ЗЗП и на достъп до тях. Изпращането на писмата е осъществено по електронна поща на пълномощника Г., но няма доказателства за тяхното получаване от адресата, респ. електронно потвърждение за получаването им още повече, че в писмата не са посочени конкретно документи, които се изискват, нито в какъв срок същите трябва да бъдат представени за да се приеме, че длъжностните лица са били препятствани да изпълнят задълженията си по чл. 192, т.2 от ЗЗП поради непредставяне на документи във връзка с осъществен от тях контрол. В този смисъл касационната инстанция споделя изцяло мотивите на СРС за нарушение от страна на АНО при определяне на правната квалификация на нарушението и съответно до неправилно приложение на материалния закон.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63в ЗАНН оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София - град, XX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4611/30.11.2022 г. на Софийски районен съд, НО, 94-ти състав, постановено по н.а.х.д. № 6373/2022г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.